HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

בעידן הטבה תהא מקטר קטורת דאי לא תימא הכי בין הערבים דכתיב [1]ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה הכי נמי דברישא מדליק נרות והדר מקטיר קטורת של בין הערבים וכי תימא הכי נמי [א]והתניא [2]מערב עד בקר [א]תן לה מדתה שתהא דולקת והולכת כל הלילה מערב ועד בקר דבר אחר מערב עד בקר אין לך עבודה שכשרה מערב עד בקר אלא זו בלבד אלא מאי קאמר רחמנא בעידן הדלקה תהא מקטר קטורת הכא נמי בעידן הטבה תהא מקטר קטורת ואבא שאול אמר לך שאני התם דכתיב אותו רב פפא אמר לא קשיא הא רבנן הא אבא שאול במאי אוקימתא למתניתין דהכא כרבנן פיים כאבא שאול אימא סיפא [ג][ב]הביאו לו את התמיד קרצו ומרק אחר שחיטה על ידו נכנס להקטיר את הקטורת ולהיטיב את הנרות אתאן לרבנן רישא וסיפא רבנן ומציעתא אבא שאול אמר לך רב פפא אין רישא וסיפא רבנן ומציעתא אבא שאול בשלמא אביי לא אמר כרב פפא רישא וסיפא רבנן ומציעתא אבא שאול לא מוקים לה אלא רב פפא מאי טעמא לא אמר כאביי אמר לך תנא ברישא הטבת שתי נרות והדר הטבת חמש נרות ואביי אמר לך אורויי בעלמא הוא דקא מורי וסדרא הא הדר תני ליה גופא בא לו לקרן מזרחית צפונית נותן מזרחית צפונית מערבית דרומית נותן מערבית דרומית ותני עלה ר"ש איש המצפה משנה בתמיד בא לו לקרן מזרחית צפונית נותן מזרחית צפונית מערבית דרומית נותן מערבה ואח"כ נותן דרומה מ"ט דר"ש איש המצפה אמר ר' יוחנן משום חד דבי ר' ינאי אמר קרא [3]ושעיר עזים אחד לחטאת לה' על עולת התמיד יעשה ונסכו עולה היא ואמר רחמנא עביד בה מעשה חטאת הא כיצד נותן אחת שהיא שתים כמעשה עולה שתים שהן שתים כמעשה חטאת וליתן שתים שהן ארבע כמעשה עולה וארבע שהן ארבע כמעשה חטאת לא מצינו דמים שמכפרין וחוזרין ומכפרין וכי מצינו דמים שחציין חטאת וחציין עולה אלא ע"כ הקישן הכתוב הכא נמי בעל כרחן הקישן הכתוב התם פיסוק מתנות בעלמא היא וניתיב אחת שהיא שתים למטה כמעשה עולה שתים שהן שתים למעלה כמעשה חטאת לא מצינו דמים שחציין למעלה וחציין למטה ולא והתנן [ג][ג]הזה ממנו אחת למעלה ושבע למטה [ד]כמצליף מאי כמצליף מחוי רב יהודה כמנגדנא ולא [ד]והתנן הזה ממנו על טהרו של מזבח שבע פעמים מאי לאו אפלגיה דמזבח כדאמרי [ה]אינשי טהר טיהרא (א) הוא פלגא דיומא אמר רבה בר שילא לא

אגופיה

מערב עד בקר. בנרות כתיב יערוך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר: **תן לה.** למנורה מדת שמן כדי שתהא דולקת כל הלילה ושיערו חכמים חצי לוג לכל נר ונר ויש בו כדי להדליק כל הלילה של תקופת טבת ואם יותיר בקצרה יותיר: **אין לך עבודה שכשירה.** כלומר אין לך עבודת יום כשירה אחר הדלקתן דדריש הכי אותו מערב ועד בקר ולא אחר מערב עד בקר: **דכתיב אותו.** כדפרישית ועל כרחך בעידן הדלקה תהא מיקטרא קטורת קאמר אבל שחרית בסדר משמעו של מקרא סדר העבודה בהיטיבו והדר יקטירנה: **רב פפא אמר לא קשיא.** סדר יומא אסדר יומא וכו' א] בהטבת שתי נרות הא דתנן קטרת ברישא רבנן והא דתנן נרות ברישא אבא שאול: **למתניתין דהכא.** דפירקא קמא (יד.): **פיים.** דמתניתין דפייסות השנויה בפ' שני (דף כה.) דקתני קטרת לבסוף כאבא שאול: **אימא סיפא.** דסדר יומא קתני בפ' שלישי (דף לא:) הביאו לו את התמיד לכהן גדול ביום הכפורים: **קרצו.** חתכו. חתך בו הכשר שחיטה ברוב שנים ולא כולן לפי שצריך הוא עצמו למהר וליטול מזרק לקבל הדם שכל עבודת יום הכפורים אינה כשירה אלא בו: **להיטיב את הנרות.** ועל כרחך בשתים האחרונות קאמר דליכא למ"ד קטורת קודמת לחמש הנרות: **רישא וסיפא.** דסדר יומא רבנן וכו' בתמיה [דכל מסכת זו כמשנה אחת שעסוקה כולה בסדר כמות שהן הפסוקים סדורין והולכין]: **תנא ברישא וכו'.** [בתמיה] דאוקי אביי מתניתין דפ"ק בהטבת שתי נרות ודפרק שני בהטבת ה' נרות: **ואביי אמר לך.** האי דפ"ק דקתני כל שבעת הימים הוא זורק כו' לאו ביום הכפורים קאי ולא קפיד אסידרא אלא אורויי בעלמא ו) מיירי ומלמדנו שצריך כהן גדול להיות עסוק בעבודה כל שבעה כדי שיהא רגיל ומזומן בה ביום הכפורים וסדרא דיומא הדר תני לה לכך שנה בפרק שני הטבת חמש ובפ"ג שנה הטבת שתים: **לחטאת לה' על עולת התמיד.** מעשה חטאת על עולת התמיד והחטאת טעונה פיסוק מתנות שהרי דמה ניתן על ארבע קרנות אף עולת התמיד יש בה פיסוק מתנות לא שביטלו ממנו מעשה עולה שהרי עולה היא אלא שניהן נוהגין בה: **ארבע שהן ארבע.** על ארבע קרנות: **לא מצינו דמים שמכפרים.** כפרה אחת שלהן וחוזרין ומכפרין כפרה אחרת: **פיסוק מתנות בעלמא הוא.** הואיל ושתיהן בקרן אחת אין כאן הוכחת מעשה חטאת: **וניתיב אחת וכו'.** דם עולה ניתן למטה מחוט הסיקרא ודם החטאת למעלה וכיון דהך מתנה בתרייתא המפסקת משום מעשה חטאת עבידא תהוי למעלה כחטאת: **הזה ממנו כו'.** לקמן בפרק חמישי [דף נג:] כשהוא מזה מדם הפר כנגד עובי של כפורת וקא ס"ד אחת מאמצע עוביה למעלה ושבע מאמצעיתה ולמטה: ומשני **כמצליף.** האי למטה ולמעלה דתני לא אאמצעית קאי אלא ראשונה נתן תחילה כלפי מעלה והשבע תחתיה זו למטה מזו כמצליף: **כמנגדנא.** כשליח ב"ד המכה ברצועה זו למטה מזו שאינו מכה במקום אחד. ולשון מצליף לא נודע לי: **הזה על טהרו של מזבח הפנימי שבע פעמים.** כמו שנאמר [ויקרא טז] והזה עליו מן הדם וגו': **אפלגיה** (ב). נגד אמצע גובה קירו: **טיהרא.** צהרים פלגא דיומא. וכיון דשבע הזאות הזה המזה אי אפשר לנמלט שלא יהא מהן לא למעלה ולא למטה:

אגופיה

בעידן הטבה תהא מקטר קטורת. תימה לי אמאי לא קאמר בהיטיבו את הנרות היינו חמש נרות ואחר כך יקטיר דקטורת מפסיק להו ויש לומר משום דדרשינן לקמן בפ"ג (דף לג:) בבקר בבקר בהיטיבו חלקיהו לשני בקרים פירוש חמש נרות לחודייהו ומפסיק והדר ב' נרות וא"כ בהיטיבו הנרות מיירי נמי בשתי נרות ועוד י"ל דשינויא דמשני עדיפא ליה דמייתי ראיה לדבריו כדקאמר דאי לא תימא הכי: **אימא סיפא הביאו לו את התמיד קרצו כו'.** תימה לי אמאי פריך מהיא דפ"ג (לקמן דף לא:) ליפריך מהיא דפ"ב גופא דקתני (דף כה.) מי שוחט מי זורק והדר מי מדשן מזבח הפנימי והמנורה ואבא שאול סבירא ליה לקמן פרק אמר להם הממונה (דף לג.) גבי אביי מסדר מערכה ואליבא דאבא שאול דדישון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש נרות והטבת חמש נרות קודם לדם התמיד °ויש לומר דילמא רב פפא פליג עליה דאביי וסבירא ליה אפילו לאבא שאול דם התמיד ברישא והדר דישון מזבח הפנימי:

אורויי בעלמא דקא מורי וסידרא הדר מתני לה. אין להקשות כיון דלא תנא סידרא במתניתין אם כן לדידיה לא צריכא לשינויא דלעיל (יד:) דמשני ארומיא דמתניתין אמתניתין דתמיד דיש לומר דלעולם מאי דקתני במתניתין על הסדר שנה אותו וה"פ הא דלא תנא נמי הטבת ה' נרות משום דלא הויא בכהן גדול: **כמצליף.** תימה במאי טעה והא בהדיא תנן בה הכי כמצליף לקמן בפרק הוציאו לו (דף נג:) לא היה מכוין לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף ויש לומר שבא לתרץ דהאי כמצליף היינו כמנגדנא והכל במקום אחד וכמו שפירש בערוך כמנגדנא שמרים ידו ואינו מכה עד שיורד ז): **מאי לאו אפלגיה דמזבח.** ואם כן מצינו דמים שחציין למטה וחציין למעלה דמתחילה נתן על הקרנות ואחר כך על חצי המזבח ורש"י לא פירש כן:

ואחת

מסורת הש"ס

א) פסחים נט. זבחים יא: מנחות פט., ב) לקמן לא: [חולין כט.], ג) לקמן נג: זבחים לח., ד) לקמן נח:, ה) [לקמן נט.], ו) צ"ל מורי, ז) ועי' ת"י שתרגם ארבעים יכנו ארבעין ילקוף,

תורה אור השלם

1. וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם: שמות ל ח

2. בְּאֹהֶל מוֹעֵד מִחוּץ לַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל הָעֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן וּבָנָיו מֵעֶרֶב עַד בֹּקֶר לִפְנֵי יְיָ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: שמות כז כא

3. וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַייָ עַל עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ: במדבר כח טו

גליון הש"ס

תום' ד"ה אימא סיפא וי"ל דילמא ר"פ פליג. ק"ל לפ"ז למאי צ"ל דאביי ל"א כר"פ רישא וסיפא רבנן ומציעתא כא"ש הא בפשוטו לאביי לשיטתו דמסדר מערכה דא"ש ממילא ליכא לשנויי דפיים כאבא שאול דהא באותה משנה עצמה דזריקת דם קודם דישון מזבח הפנימי והמנורה ולא"ש אינו כן:

הגהות הב"ח

(א) גמ' דהוא פלגא:

(ב) רש"י ד"ה אפלגיה דמזבח נגד:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] רש"י ד"ה רב פפא אמר ל"ק. סדר יומא אסדר יומא וכו'. נמחק תיבת וכו' ונ"ב צ"ל וכולהו:

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת

תום' ישנים

אין לך עבודה מערב ועד בוקר אלא זו בלבד. שיוכלו לאחר אותה כל כך. ובמנחות פריך הרי אברים ופדרים שכשירין כל הלילה ומשני ליה. ובתמיד נשחט [פסחים נט, א] איכא מאן דאמר דלא איירי אלא בעבודת פנים כגון קטורת, אבל פסח מאוחר אחר נרות, ולדידיה איכא למימר הכי נמי באיברים ופדרים. **תן לה מידתה.** פי' בקונטרס שלעולם יתן חצי לוג שמן שכך שיערו חכמים, ואם יותיר יותיר. ובתוס' ריב"א כתב שבלילי תמוז היו עושין פתילות עבות ובלילי טבת בינוניות. ומיהו לשון תן לה מידתה [משמע] שלכולם היו פתילות בינוניות. וריב"א הביא ראיה דאמרינן בירושלמי [יומא פ"ב ה"ב] רבי שמואל בר רב יצחק בעי, מעתה בתקופת טבת חצי לוג לכל נר ובתקופת תמוז חצי לוג לכל נר, א"ר [אבון] אין מן הדא לית שמע כלוס בן ביבאי היה ממונה על הפקיע וממזג את הפתילות, וסבירא ליה להאי אמורא דעל הפקיע לאו היינו נגדא כדאמר לקמן בפ' שני [כג, א]. **נותן מזרחה צפונה.** דעולה טעונה שתי מתנות שהן ארבע כדתניא באיזהו מקומן [זבחים נג, א] יכול זורק זריקה אחת ת"ל סביב, אי סביב יכול מקיפו (בחוט) [כחוט], ת"ל וזרקו הא כיצד שתי מתנות שהן ד', ואיכא סביב בקרנות. **הזה ממנו אחת למעלה ושבע למטה.** ותימה לה"ר אלחנן מאי ס"ד הא בהדיא קתני לקמן בפרק הוציאו לו [נג, ב] והזה ממנו אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף. י"ל דס"ד דהכי קאמר לא למעלה ממש במשהו של מעלה ולא למטה ממש. **במנגדנא.** פי' בקונטרס כמלקה זה שאינו רוצה להכות הארבעים במקום אחד. וקשה שאין זה מפורש בשום מקום בתלמוד. אבל לא תיקשי מאי אחת למעלה ושבע למטה כיון דזו למטה מזו. וי"ל שיש לחלק בין אחת (לשתים) [לשבע] שכאן מגדד גב ידו למעלה וכאן מגדד גב ידו למטה, כדאמרינן פ' הוציאו לו [נה, א]. ורבינו הזקן פי' כמנגדנא שהרי אותו שלוקה מוטה על העמוד ומכין אותו שליש מלפניו ושני שלישים מאחוריו, נמצא שאצבעותיו למעלה כשמכה מלפניו ואצבעותיו למטה כשמכה מאחוריו, והכי נמי כשהזה מלמעלה אצבעותיו למעלה וגב ידו למטה וכשהזה למטה אצבעותיו למטה, וכולן היו נוגעות בקרקע ולא בכפורת כדאמרינן בפרק הוציאו לו [נג, א]. וכן פירש בערוך [ע' נגד]. **מצליף.** פי' בערוך [ע' צלף] יודע כמביא למעלה [תהלים עד, ה] כמאן דמצליף (בקינסא) [בקורנסא]. **הזה על טהרו.** פי' בקונטרס על חציו, וא"כ אי אפשר שלא תהא אחת למעלה מחציו והאחרת למטה. ורבינו חננאל גריס איני והא

עין משפט נר מצוה

סו א מיי' פ"ג מהלכות תמידין הלכה יא:

סז ב מיי' פ"ד מהלכות עבודת יוה"כ הל' א:

סח ג ד מיי' פ"ג מהל' עבודת יוה"כ הל' ה:

רבינו חננאל

רב פפא אמר לא קשיא ולא תימא בקטרת מפסיק להו, אלא כולי עלמא בדם התמיד מפסיק להו, ומתניתין דהכא רבנן, דתנן מקטיר ואחר כך מטיב, ופייס לאבא שאול דתני מטיב ואחר כך מקטיר. **איני** והתנן בפרק שאחר הפייס הביאו לו את התמיד קרצו ומירק אחר שחיטה על ידו ונכנס להקטיר את הקטרת ולהיטיב את הנירות אתאן לרבנן. אמר רב פפא אין רישא וסיפא [רבנן] ופייס לאבא שאול א) וקשיא ליה לאפסוקינהו בקטרת, דאי ס"ד בקטרת מפסיק להו קתני בפרק הראשון מקטיר ומשלים הטבת שתי נרות ועדיין לא שנא הטבת ה' נירות שהן קודם לקטרת אבל בפרק שאחריו. אלא רישא וסיפא רבנן ומציעתא אבא שאול. **ואביי** אמר לך לעולם מתני' כולה רבנן ובקטרת מפסקי להו, והכא הוראה בלבד קתני שכהן גדול הוא מקריב [ומקטיר] והוא מטיב, וסדורם אחר כך שונה אותו, בפרק השני שנה מטיב ה' נירות ומקטיר, ובפרק השלישי שנה מקטיר ומשלים הטבת ב' נרות. **גופא** בא לו לקרן מזרחית צפונית נותן מזרחה צפונה כו'. ותני ר' שמעון איש המצפה משנה בתמיד מזרחית צפונית נותן מזרחה צפונה מערבית דרומית נותן מערבה ואחר כך נותן דרומה. מאי טעמ' דכתיב ושעיר עזים אחד לחטאת לה' על עולת התמיד יעשה, עשה מעשה חטאת בעולת התמיד קאמ' רחמנא, לפיכך צריך בה לעשות מעשה עולה ומעשה חטאת. **הא כיצד** נותן בחודו של קרן מזרחית צפונית אחת ונחשבת לו כשתים שכך מעשה ההזאה כל הזאה הנתנת בחודו של קרן כשתי ההזאות היא חשובה, ודין העולה שתים בחודם של קרנות ונחשבות ארבע, והחטאת דינה ארבעה מתנות על ארבע קרנות, לפיכך אחר כך נותן שתים שהן שתים, אחת מערבה ואחת דרומה כמעשה חטאת. ואע"ג שדם החטאת נזרק למעלה מחציו של מזבח ודם העולה היה נזרק למטה מחציו של מזבח, כדתנן במדות פרק ג' וחוט של סיקרא חוגרו באמצע להבדיל בין דמים העליונים לדמים התחתונים. עולת התמיד כל דמיה למטה היו נזרקים. כי לא מצאנו דמי בהמה אחת חציים למטה וחציים למעלה. ואע"פ שהקיש הכתוב העולה לחטאת, נהי דהיקישה לחלק בהזאות, להבדילה עוד מקצתם למעלה ומקצתם למטה לא מצאנו. **ואקשינן** ב) והתנן היזה ממנו מדם הפר וכן מדם השעיר אחת למעלה ושבע למטה כמצליף, הנה למעלה ולמטה. ושנינן הא' רבי יהודה בפ' הוציאו [לו] את הכף מאי כמצליף כמנגדנא, פי' כמכה שמעלה ידו ומורידה וכל הכאה במקום אחד היא. ופירשנוה באתריה. **איני והתנן בפרק הוציאו לו את הכף** אחר שהזה למעלה בקרנות מזבח הזהב וחזר והזה על טהרו של מזבח ז' פעמים, מאי לאו בחציו של מזבח כמו שקורין בני אדם חציו של יום טיהרא, כך קורין חציו של מזבח טיהרו. הנה מדם אחד נותן למעלה בקרנות ולמטה בחציו. ושני לא טהרו גילויו הוא, כלומר מקום נקי שנראה ונתגלה זהבו והוא מקום שאין שם (טיבולי) [עיכולי] קטורת, כמו השמים הנקיים שאין בהן עבים נקראין טהורים כדכתיב. וכעצם השמים לטוהר.

א) נראה דצ"ל דקשיא ליה לר"פ לומר דכולה רבנן דאפסוקינהו בקטורת וכו'.

ב) אולי צ"ל ואקשינן ומקצתם למעלה ומקצתם למטה לא מצאנו והתנן.